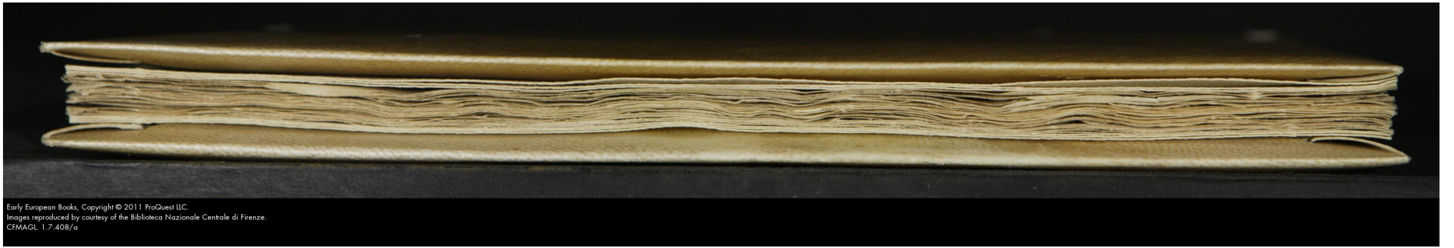

1
7
30

LEONIS ALLATII

MELISSOLYRA

De Laudibus

DIONYSII PETAVII

Societatis Iesu Presbyteri.

ROMÆ, MDCLIII.

Σὺ δ᾽ αὖ τὶ

Καιρῷ; ἀφυκ

Σιγᾶν ἀμέν

Τὸν κ̓ Πόλε

Ἔκπαγλα θ

Κάμπτοντες

ROMA

SVI

Eminentiſſimo Principi

FRANCISCO BARBERINO

S. R. E. CARD. VICECANCELLARIO.

Leo Allatius F.

Ddecebat, Eminent.^me Princeps, vt qui viuens in terris, cœleſtem vitam egerat, & immortalitate digna ſcriptis mandauerat, in morte ad Cœlum relatus inter ſidera, collocaretur in ſigno, cuius ille auſpicijs & vitam direxerat, & ſcripta concinnauerat. Factum eſt. Petauius tuus, cuius viri & beneficijs & æquanimitate ad ſcribendum induſtriam promoueras, iam mortuus ab ijs, quibus oculorum vigor integer

est, Lyra facta, inter Apis tuæ vlnas conspicitur, stellis conspicuus. Quare neq; in hoc, vti nec in rebus alijs, Barberina gēte superstite, antiquis ætatibus minores sumus. Viderunt illæ, cū florerent artes, & bonæ literæ, Berenices Comam, iuste ab illa Dijs repositam, in Cœlo sitam: nunc intuemur Apem, Barberinum fastigium, & inter illius vlnas Lyram Petauium. Hoc extra humanam aleam est, & tamen Tuorum est, e terris ereptos homines inter sidera immortalitate donare. Deus det tibi diu vitam, vt quemadmodum Terram tua beneficentia rebus nouis, ijsq; insignibus accumulas, ita & Cœlum semper nouis stellis adaugeas.

Σὺ δ' αὖ τὶ
Καιροῦ; ἄφυκ
Σιγᾶν ἀμήνι
Τὸν καὶ Πόλε
Ἔκπαγλα S
Κάμπτοντες

ROMA

SV

ΛΕΟΝΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΛΛΑΤΙΟΥ
ΜΕΛΙΣΣΟΛΥΡΑ.

Νῦν ἀυρέων ἔληξε δυσαὴς κλόνος,
Νέφη δ' ὑπεξήλυξεν, ἔνθεν αὖ πάλιν
Λευκῇ γαλήνῃ νήνεμος γελᾷ πόλος.
Οὔ μιν ταράττει φθόγγος, οὐ θροεῖ κτύπος,
Σιγῇ δ' ἐπίσχει πάντα, οὔτε μιν φλέγει
Πρέσβυσον ἄστρων μηνάδος νυκτεμπόρου,
Πυρσοῖσιν ἀῤῥένεσσιν ἐμμεμιγμένον.
Μέσαι περῶσι νύκτες, ἐν δ' οὐρεῖ κύτει
Ῥιπαῖσι μαρμαίρουσιν ἄστρ', ἀπ' αὐτόφιν
Ἐς γῆν φόως ἱέντα, οἷον ἥλιος
Βροτοῖς ἐπαστράπτησιν, οὔτ' αὖ πρὸς πόρον
Μέσον διήκων ἤματος, πυρὸς φλόγας
Θερμὰς ἰάλλει, ὥστε καὶ ῥέα νηπίοις
Ἐνωπαδὶς παίδεσσι τρέων φάη
Λαμπρὸν φαείνει, κἀπιμεζεῖ τ' ὄμβρες.
Τί δ' οὐ μεταστρέψαντες ἐς πόλου πτύχας
Χ' ἡμεῖς φρόνημα, βλέμμα τ' ὀξὺ χεύσομεν
Τὰ κεῖθι πάντα οὐρανὸς κυνὸς δίκην;
Αὐτὸς γὰρ, ὡς ἔοικεν, εἰσορῶ ξένον
Ἐν οὐρανῷ κάλλιστον, ὧν ἴδον ποτὲ,
Θέαμα νῦν ἐνεχθὲν, οὐκ ὂν ἦν πρὸ τοῦ.

Σὺ δ' αὖ τ

Καιροῦ; ἀφυ

Σιγᾶν ἀμφ

Τὸν καὶ Πόλ

Ἔκπαγλε

Κάμπτοντες

ROMA

SV

Καὶ δὴ νόησον, ὡς σαφῶς εἴρηται λόγοις.
Μήκιστον ἰσάθρησον ἑρπετὸν, ὅπερ
Σπείραις ἀμέτροις ἄξον' ἐγκυκλοῖ πόλου,
Νῶτον κάρηνι πρὸς τὸν Ἀλκείδεω πόδα,
Μέσσον ῥάχιν Κηφῆος εἰσορᾷ βαρύ.
Οὐρῇ δὲ μέσον Ἄρκτων ἀμφίβληστρον ὡς
Τοίχων ἐέργει, τῆς δὲ μάσσονος ἅπτεται.
Δράκων δ' ὅδ' ἐστὶν, ὁ δ' αὖ βάσιν πήξας ποδὸς
Δράκοντος ἐς μέτωπον, ἐς ῥύγχος γόνυ
Νωθρῶς ὀκλάσας, δεξιῇ ῥόπαλον κρατῶν,
Λαιῇ λέοντος δέρμα, τόν γ' αὐτὸς κτάνεν,
Ἡρακλέην φήμιξαν ἴδμονες βροτοί.
Τῷ δ' ἀντίος πτεροῖσιν ἐξηπλωμένοις
Ἕστηκεν ὄρνις πρὸς Γαλαξίαν τρέχων,
Πτερὰ θίγων Δράκοντος, ἐς δὲ Πηγάσου
Ὁπλαὶ πτέρυγ' ἑὴν εἰσάγων ἀριστεράν,
Ὃ δ' ἐστὶ Κύκνος μήκοθεν τείνων δέρην.
Καὶ ταῦτα μέντοι οὐ διηλλάχθη ποτὲ,
Ἀλλ' ὡς τὸ πρὶν μεμένηκε μορφαῖς ἐμπέδοις.
Ὃς δ' ἠστέρισται μέσος Αἰγυπιὸς λάβρος
Ἀντωπὸς Ἡρακλῆϊ, οὐ πτερῶν γόνυ
Ψαύει, πτερόν τε τανύεται ἀμφὶ μασχάλαις
Κύκνου, ἐρείδει δ' αὖτε πρὸς Γαλαξίαν
Ὄνυχας ποδὸς, πρὸς ἄλλο μετεστάθη δέμας,
Οὐδ' οἷον ἔσχε πρόσθεν εἶδος ἐκφέρει.
Χείλη δὲ κυρτὰ, καὶ πτέροισιν ποικίλην,
Περιμήκεά τε ἀμφ' αὐχένι δέρην εὔπτερον,
Ποδῶν τε γναμπτὸν ἴχνος, ἀρχαίοις τρόποις
Παῖτ' εἰσαμείψας, εἶδος ἐμμελέστερον,

Στο-

Στολὴν τε λαμπρὰν ἔσχεν, ἠδ᾽ ἀναίθεμον.
Ἴδ᾽ ὡς σμικρύνθη κρᾶτα, καὶ ἐξωπίοις
Ὄσσοις δεινοῖς, οὐδ᾽ ὅλως αὐχμὸν πέλεν.
Ὤμοις δὲ κόρσῃ πήγνυται, πεφραγμένη
Ὅπλοις ἀραιοῖς, ὡς θέμις, ζάκοις δίκην,
Ἄτης, κακῶν θ᾽, ὅς ζ. βεται, ἀλκτηρίοις.
Πέπλοις ἔπειτα λεπτοῖς σῶμ᾽ ἐφειμένον
Βόμβυξ ἅτε νεκύδαλος ἐκλεπτύνεται,
Μᾶλλον δ᾽ ἐς οὐρὰν, ἔνθα κέντρον ἐκτρέφει,
Τοῖς μηχανῶσι μόχθον ἄστοργον κακόν.
Κόλποισι δ᾽ ἐν μέσσοισιν Ἑρμαίη λύρη
Ὀρθὴ στέλεζα στῆθος ἰζάνει, δέκα
Χορδαῖσιν ἐντινύουσα δαίδαλον μέλος.
Τούτου ἄρ᾽ εἶδες κάλλος ἀκλεέστερον;
Μάτην παλαιῶν ἱστορεῖς φρυάγματα.
Μάτην νέων αὔχημα, τοῦτ᾽ ὁ πολὺς λεὼς
Ἀγνωμόνως τέθηπε, τὰ φέρτατα προδοὺς,
Νοῦν δ᾽ εἰ προσβάλλεις, θαυμάτων ἐπάξια,
Καὶ ὧν οὔπω ἐστήκεσας ἐκπρεπέστερα.
Ἥρως τις, ἥρως ἐκ Θεῶν βλαστῶν γένους,
Ἄρειος εἴπης ἄλλος, ἀνθρώποις φανεὶς,
Αὐχῶν τε πάτραν ἄξιον Λευτηπίαν
ΠΕΤΑΟΥΙΩΝ ἐπώνυμος, κεκλημένος
ΔΙΟΝΥΣΣΟΣ, ὃς δ᾽ ἀπ᾽ αἰῶνος ἔτ᾽ ἐὼν νήπιος,
Χρόνῳ τε μείων, ἀνδρικὸν φέρβων νόον,
Γλῶσσαν τε κρέσσω, χαῖρε φράσσας ἀφθόνοις
Κτήμασιν, ἀφνειαῖς τε προσηκούσας τύχαις,
Καὶ πάνθ᾽, ἃ θαυμάζουσι φῶτες ἀφρόνως,
Κλεισὸς, φρένας τε καὶ ῥέθη δεδμημένος.

Θεῷ πρόσθεσ' ἐνόρκιον τελέσας λόγον,
Βουλαῖς ἀλαθέεσσι, μήποθ', ἕως βίον
Τείνῃ, πρὸς ἄλλον ἐξαφιστάναι σκοπὸν,
Μένειν δ' ἐν ᾧ προσείλετ' αἰὲν ἔμπεδον.
Ζεῦγλαν δὲ δούλιον ἐντεθηκὼς αὐχένι,
Μόνῳ Θεῷ θήτευε πιστὸς δεσπότῃ.
Τῷ καὶ ῥάκη ἕεσσατο λυπρὰ, καὶ βορᾶς
Οὐχ ἧπερ ἀρκέσειεν, ἀλλὰ μὴ θανεῖν,
Ἅπαξ ἐπωφέλημα τοιοῦτόν τι ἰοῦ.
Χαμαὶ δὲ κεῖτο, θλῖβε καὶ δεσμοῖς μέλη,
Πληγαῖς τε θεῖν' αἰκέσιν, τοὐναντίον
Ἅπαν ὑποδρῶν, ὧν περ ἤρατ', ἀμφαδόν.
Καὶ ταῦτα μὲν τέτευχεν αὐτὸς, ὃν δέμας
Πολυφθόροις τεῖρον τε, κἀκάχων βίαις.
Ὡς ηὔτο δ' ἄλλοις ξύμφορος, εὔχρηστός τε κυρῶν
Ἔργῳ, λόγῳ, βουλῇ, τίς αὖ αὐδάσοι σαφῶς;
Τάδ' ἐστὶν ἄλλης ξυγγραφῆς, ἄλλων λόγων.
Ἐμὸν δὲ κάρτος ἀδρανὲς, σμικρὸς νόος,
Οὐδ' ἶσον ἆραι φορτίον γ' ὤμοις σθένω.
Τῷ καὶ ἐπ' ἄλλην οὐδὸν ἴχνος τρεπτέον,
Ἔνθ' αὖτις ὀρθῶν εὐκλεεστέρως τρέχοι.
Αἰὼν ἀλωφήτοισιν ἱππεύων δρόμοις,
Ἀψῖσ' ἕλιξι δηρὸν ἐκκυκλούμενος,
Παρῆλθε μακρὸς, κἀναρίθμητος θέων
Ἔκρυψε πάντα, καὶ βαθεῖ στέγων σκότῳ
Ἐκ χρεὸς ὦσεν ἐκβαλών. οὐδ' αὖ λόγος
Ἔργων ἔτ' ἔστιν, οὐδὲ κρείων σαφής.
Ἄνω κάτω σύμφυρτος ἀνθρώπων βίος
Συγχεῖτο, δηρῶν πολλὸν ἐξωλέστερον.

Ὁ δ'

Ὁ δ᾽ αὖ μετρήσας ἔστησεν ὡρέων δρόμους,
Καιρούς τ᾽ ἰσώσας ἀπλανέσι πυκτίοις,
Ὅρον τε θεὶς ἄψευστον ἴδμοσιν τέχναις,
Ἔθηκε δῆλα τά γ᾽ ἦν κεκρυμμένα πρὸ τοῦ.
Καὶ νῦν ὁρῶσιν οὐδὲν ἧσσον ὄμμασιν
Βροτοὶ αὐτόθ᾽ ἐόντες, ἠδ᾽ ἑκαστάτω
Πολλὸν βιοῦντες ἤπερ οἱ ἔγγυς μάλα
Κεῖν᾽ εἰσάθρησαν, κἀμπόλησαν τετράκις,
Καὶ τρίς. Θηρῶσιν ἐν ὄρεσ᾽ οἰνηρῆς Χίου,
Πέρδικας ἔμμεν, ἔθνος ἀγελειώτατον,
Παντᾷ διαστατοῦν τε, κ᾽ ἐξορχούμενον,
Ἄλλοις ἐπ᾽ ἄλλοις ἄγρεσιν σοβοῦν πέδα.
Οὐδ᾽ ἔστι πως βέβαιον εὐαγρῶν ἀνὴρ
Ἴχνος φυλάξαι δῆλον, οἷος νιν στροβεῖ
Δίναις ἀπαύστοις ἔγκοτος πόδας πόθος.
Ἐπεὶ δ᾽ ἐδωδαῖς καὶ βροτῶν ἄλλαις φράδαις
Φωναῖς ὑπείκειν δεσποτῶν περίφρων μάθῃ,
Κύων τις ὄστι συνακόλουθος, ἀείποτε
Πόλει τε, κἀγορᾷ τε συμπαρὼν ἔτης.
Οὕτω χρόνου προσεῖρπεν ἀστατούμενα
Ἄγνωστα πᾶσιν ἔργ᾽, ἐπεὶ δ᾽ αὖ σοφαῖς
ΠΕΤΑΟΥΙΟΥ τέχναισι μειλίχθη, τότε
Ἔπλευν βροτοῖσιν εὐμαρῆ τε καὶ βατά.
Τόλμημα δεινόν, ἀλλὰ τῷδ᾽ ἀνάσχετον.
Ὥσπερ γ᾽ ἄλαισιν ἐξάγων πλανωμένους
Κακῆς κελεύθου ἐς τρίβον ἀπλανῆ βάλεν.
Καὶ ταῦτα μέντοι πρὸς διόρθωσιν χρόνων,
Οἷς καὶ χρόνοισιν ἔθηκεν ἀναγραφάς, χρέη
Χρόνοις ἰσώσας, κἀναμετρήσας τὸ πᾶν.

Σιγῶ-

Σιγῶ δὲ τ' ἄλλα τοῖσι πέφρακε στόμα
Ἀνδρῶν ἀπίστων, καὶ κακεμφάτων ὅλως,
Οἳ ψευδέσιν τέγξαντες αἱμύλοις λόγον
Ψυχῆς ὄλεθρον ἤγαγον νηπίοις βροτοῖς.
Ἐρῶ δ' ἐκεῖνο θαῦμα θαυμάτων ἄνω.
Ὃ καὶ σέβας δίδωσι καὶ δόξαν ὁμῶς.
Τὸ καὶ πόνοις ἄντλησεν ἐμπεράκτοις μόγις,
Καὶ τέρμα θῆκε, σχῆμα τελεστήσας μέγα.
Ἐκ γὰρ μεγίστων καὶ σοφῶν Διδασκάλων,
Οἳ πνεύματός γ' ἔμπλεῳ ζωαρκίου
Σοφίης κέρασαν νᾶμα πολυΐδμονος
Ἑαῖς βροτοῖς δέλτοισι, δρέψας ἄνθεα,
Τεῦξεν λοχείην πάνσοφον εὐκάρπων φυτῶν.
Ὅθεν πιών τις χανδὸν ηὐφράνθη κέαρ,
Θνηταῖς τε φρεσὶ πρὸς σέλας ἀκηράτοις
Ἰθυδρομήσας, θεῖον εἰσαθρεῖ, τά τε
Κείνῳ προσιζάνοντα Πνεῦμα, καὶ Γόνον
Ἐφικτὸν ὡς ἔνεστιν, ἀνθρώπου φύσει,
Καὶ τ' ἄλλα πάντα πίστεως μυστήρια,
Χριστὸς τάπερ φύτευσε, καὶ χαρίσατο
Φῶσ' ἀδραιέασιν ἔμμεναι σωτήρια.
Εἰδ' αὖ τις εἴπῃ βίβλον ἀρραγὲς βάθρον,
Καὶ καλλίνικον ὅπλον ἀντιβίοις βαρὺ,
Τ' ἀληθὲς εἶρον, οὐκ ἂν ἐξαμαρτάνοι.
Κείνῃ γὰρ ἀαθέντες αἱρέσεων φίλοι
Πανοπλίην ῥίπτουσι, καὶ πεφυζότες
Πελειάδες ὥς, φανέντος ἴρηκος ποθὲν,
Οἴκονδε νωτίζουσιν ὑποτρόποις ποσίν.
Τί δὴ τὸ λοιπόν; ἐνθέως πεπνυμένοι

Μαθη-

Μαθηπῶσι μὲν οὐρανοῦ περίμον σέβειν
Θεσμοῖς θ' ὑπείκειν πατρικοῖς. ναιμὴν δὲ καὶ
Ἐαστῶα ἱρέων αὐτικηδεύειν Θεοῦ.
Πόνους δὲ μόχθοις συγκαταζεύγνυς, μέλη
Ἄϋπνος, οὐδ' ἀναπαυσάμενος τεξυμμεμύα,
Κάλλιστον ἔργον αὐτὸς ἐξεργάζεται,
Ἐπ' ἔργμασ' ἀκτῖν' ἐργμάτων τιθεὶς καλῶν.
Καὶ γὰρ Μελῳδοῦ ποικιλοστρόφοις νόμους
Αὐλῷ τε, καὶ φόρμιγγι, πλήκτρῳ χρυσέῳ,
Ἄλλοισι τ' ὀρθωθέντας ὀργάνοις, πλέως
Ὀμφῆς μέδοντος ἐνθέου, οὓς Δαυὶδ κάμε
Τεύχων, ὅδ' αὐτὸς ὤπ' ἐς ἄλλην ἁρμόσας,
Περασπορπάτοις ἔδειξεν ἐν δεσμοῖς μέτρων
Ἡρωϊκῶν, ὄπα ἠπύειν Ἑλληνίδα,
Οἵαν περ οὐκ ἤχησεν Ἀτθὶς εὔλαλος,
Οὐδ' ἄλλος ὄχλος ἄπειρος εὐγλώσσων βροτῶν.
Σίγησον Ὀρφεῦ. τοῦ μάτην ᾠδαῖς πέτρας;
Αἰθαῖς ἀράχναις, ἔργον, Ἀμφίων, λύρη
Τεὴ προκείσθω, ἀγκρεμασθεῖσ' ἑστίαις.
Κλυτῆς Ὅμηρ' εὔκλεια πάσης Ἑλλάδος,
Σὺ δευτέρη τε μοῦσ' Ἁλικαρνασσοῦ γέρον,
Ἀηδόνες τ' ἄλλαι τε σπούδικοι λόγοις
Μούσαις, Ἀχαιῶν οἷς ἐφείργασται στόμα,
Ἐπὰν ΠΕΤΑΟΥΙΟΙΟ ῥυθμοὶ πρὸς χέρας
Φωτῶν ἐσῆλθον, φροῦδα κεὔδειν πέλει,
Ἅσσ' ὔμμες ἐγκονοῦντες ἀθρόως πυκτίοις
Ἄκραντα γηρύσασθε. καὶ γὰρ ἡλίου
Λάμψαντος ἄστρα τὰ λοιπὰ συγκαλύπτεται.
Ὁ δ' ἐστὶν ὅστις χρησιμώτατος γερὼς

Σὺ δ᾽ αὖ

Καιροῦ; ἀφι

Σιγᾷν ἀμ

Τὸν καὶ Πό

Ἔκπαγλα

Κάμπτοντε

ROMA

SV

Ἔργοισι καὶ λόγοισι τόσοις ἐν χρόνοις
Γένει βροτείῳ, νῦν μεταλλάξας στάσιν,
Λιπών τε γαῖαν, αἰθεροδρόμος τρέχων,
Ἐς παμφαὲς κάρηνον οὐρανοῦ φθάνει,
Ὅν καρδίῃ μείλιασε, κοιράνῳ σιωών,
Δόξῃ τε κείνου δεξιούμενος θαμὰ,
Βίον προσάξει οὐ μετρουμένοις χρόνοις.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ κατ᾽ οὖρον ἐξειργασμένα.
Ἐπεὶ δὲ τοῖς δ᾽ ἐν ἄθλοισιν οὐκ ὀλίγη μερὶς
Ἄλλοις ἔτ᾽ ἐστὶν, οἵ τ᾽ ἐγκονοῦνται δὴ,
Σπεύδοντά τ᾽ ἠνάγκασαν αἰσίως ἐλᾶν,
Μελέταισι φρύγανα ὑποτιθέντες, ὡς λόγος,
Ἵκει με χρειὼ καὶ τάδ᾽ ἐνεῖραι νουνεχῶς.
Πόλις τὶς, ἢ τέραμνον, ἢ πολυαστερὲς
Σχεδόν τε τὸ μήκιστον ἐξῳκισμένον
Γένος, κλεηδόνων τε κ᾽ ἄλλων ἑρμάτων
Πέλει γενέθλης ΒΑΡΒΕΡΙΝΗΣ ἀνήκοον;
Ἣν τῆς πόλεως ἔρεισμα, καὶ ὄμμα ξένοις
Φαεννὸν αὐδήσειεν, οὐκ ἂν ἐκπέσοι
Σφαλεὶς ἀληθοῦς. τὸ γὰρ εὐπροσηγόροις
Φρένεσσι θέλξε πάντας, ἠδὲ νῦν ἔχον
Θέλγει τε καὶ προσπτύσσεται πτωχοὺς, φίλους,
Ἀστοὺς, ἐπακτοὺς, ἵστορας, λυπουμένους,
Οἷς οὐκ ἔνεστιν ἰσχὺς, αὐτὴ προσφόρως
Διδοῖ, θαλάσσας ἐκχέουσα χρημάτων,
Μᾶλλον ἢ πορσύνουσα τοῖς πεπνυμένοις,
Ὅπως λαβόντες ἀντιδοῖεν, ἠδ᾽ ἐὸν,
Ὃν ἔνδον ἴσχουσ᾽ ὄλβον, ἀφθόνῳ χερὶ
Ἄλλοις παρέχοιεν, οὐδ᾽ ἀποκρύπτοιεν σκότει

Κα-

Κυδθμῶσ', ἐπ' ἐσθλοῖς ἀλλοτρίοις ζηλήμονες.
Οὕτως μὲν ὀρθώσαντο μοχθηροὺς τρόπους,
Πρᾴως διαλλάξαντες, ἐκ δ' ἀμηχάνων
Ἐς εὐχερῆ τρέψαντες ἀνθρώπων φύσιν,
Δίδαξαν ἀγάλλεσθ' ὀργίοις μυστῶν κέαρ,
Ὧν τ' οὐκ ἔχον μάθησιν, ἱδρείῃ πόρον.
Καὶ πρὶν μὲν ὄντ' οὐκ αἰνέτ' ἐπ' ἐναισίμοις
Μήδεσι καὶ μύθοισιν, εὐεργέας ἅτε
Λώπαισιν ἀμφιβαλόντες, ἔρξαν αἰνετά.
Τάδ' ὄντα πρόφρων αἰνέτ' εὐκλεεστέροις
Πέπλοισι κοσμήσαντες αἰνετώτερα
Θῆκαντ', ὄνειαρ ξυμφορώτατον βροτοῖς.
Εἰ δ' αὖ τις εὖχος, ΟΥΡΒΑΝΟΥ τ' ἐσθλώματα
Πρὸς τοῖσδ' ἐνίσπειν γλῶσσαν ὁρμήσει, ὅπως ἂν
Μεζῶν θαλάσσας, ὕδατος ἐξείποι σαφῶς
Σταγόνων ἀριθμὸν, ἢ ψαμ[illegible]θου εἱλυμένου
Πόντου παρ' ἀκταὶς, αἰθε[illegible]όμων πτερά,
Δένδρων τε φύλλ' ἄπειρα, κεῖνος ἠπύσει,
Ὅσ' ἀγαθὰ ἔοργεν ΟΥΡΓΑΝΟΣ γ' οἰκουμένην,
Τρέφων, ποτίζων, πρός τε θησαυροὺς χέων
Χρυσοῦ τε κἀργύροιο, καὶ γὰρ ἄφθονα
Παρῆν, κεχρημένοισι μὲν, ὅπως τοὐνδεὲς
Καλοῖς ἐνιπλήσωσι, τοῖς κεκτημένοις,
Ἵν' ἀφθονεστέροισι χρήσωντ', ἰδ' αὖ
Αὐτοῖς καταχρήσωντ', ἧ περ ἦν φίλον.
Πλοῦτος γὰρ, ὃς κάρτιστος ἐν τιμαῖς κυρεῖ
Ἄλλοις παρ' ἀνθρώποισιν, αὐτῷ ὡς κόνις,
Σκιᾶς τ' ὄνειρος πέτ', οὐδὲ γάρ ποτε
Τάδ' οὐδὲ βαιὸν ἀγάσατο κῆρ ὑπέρκοπον.

Τῶν δ' ὠφελειῶν εἵνεκ' ὁ κρατῶν πόλου
Ὄρνιθ' ἀπώζας τρέφων ληΐστορα,
Φοραῖς ἕτοιμον, καὶ κλοπῶν ὑπηρέτην,
Ἑρμῶν ἀνάκτων σύμβολον οὔλυμπόν δ' ἄγει,
Ἀκηράτοιο νέκταρος ἐργάτιν σοφὴν
Μέλισσαν, ἄκροις νώτοισιν ἐμπήξας πόλου,
Πάντεσσ' ὁρῶσι σῆμα κλεὸς ὑψίνου,
Μηδέων τ' ἀχράντων ἔμμεναι μάλ' ἀριφραδές.
Αὐτὴ δὲ ναίουσ' ἑδράνοις ὀλυμπίοις,
Καλοῖς ἐπ' ὀλβίοισι πάντ' εὐδαιμονεῖς,
Γελῶσα γαίης τερπνὰ, τάπερ θοαῖς ἅτε
Νεὼς κατέκλυσε λαῖφος ἐμπνέων βαρὺς
Οἴδμασιν οὖρος, σύνδικος φίλης τύχης,
Ἄλλοισιν ἀφθόνητος, αὐτὰρ ἥδυμον
Μέλισσ' ἐμοὶ μέλημα, καὶ κληδὼν πόνων.
Ὅπως δὲ σὲ δέξαιτ' ὁ θανὼν τὰ νῦν φίλος
Δρέψας παθῶν τ' εὖ, ἀνταμοιβὴν ἄφθονον,
Κόλποισιν ἐμπέπηγε σοῖς μεσαιτάτοις
Λύρη γελῶσα χρυσέη χορδῶν δέκα,
Πάμφωνος, ἐντελής τε, καὶ μουσῶν ἔρος.
Καὶ γὰρ βίοις, θανών τε σῆς μεληδόνος
ΠΕΤΑΟΥΙΟΣ, πέδῳ τε κ' οὐλύμπῳ κυρῶν,
Ἐπαρθάνεται, ἵν' ἀβλαβής τε καὶ σόος,
Ὄφρ' ἀστέρων αἴγλαισιν οὐρανὸς φλέγει.
Ὅπως δὲ γνώσῃ καὶ σαφέστερον τάδε,
Ἐπισκόποις ἄθρησον, οἷς ἔργον τόσον,
Κῆδός τε τοῖον μέμβλεται, ὡς νύχθ' ὅλην
Ἦμαρ τ' ἀΰπνοις ὄμμασιν ἵστανται πικροὶ,
Φρουροῦντες, ὄφρα μήπως ὀρφναίῳ δόλῳ

Λα-

Σὺ δ' αὖ
Καιροῦ; ἀφ
Σιγᾶν ἀμ
Τὸν καὶ Πό
Ἔκπαγλα
Κάμπτοντε

ROM

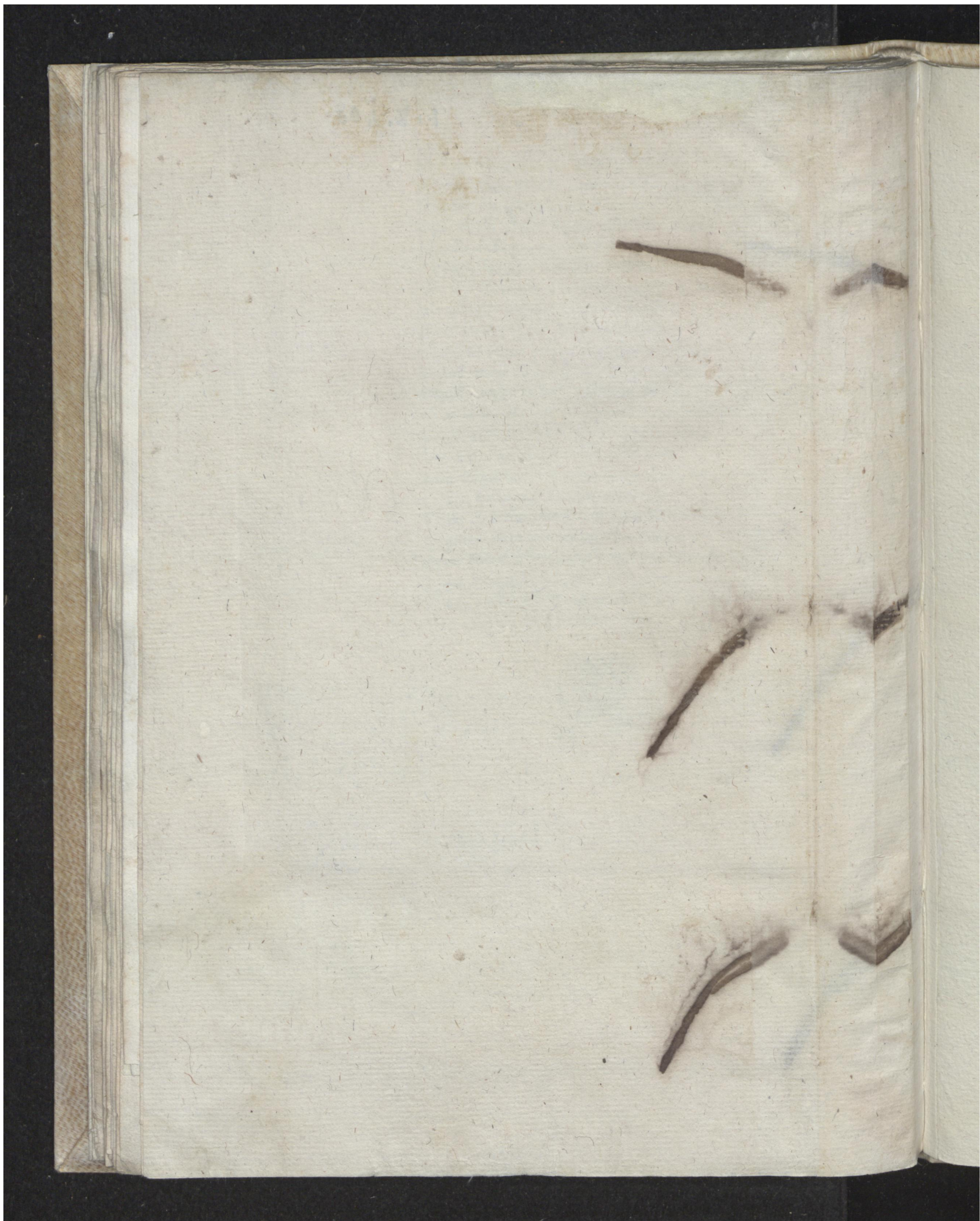
SV

Λάθρ' εἰσπεσὼν καλοῖσι πημονὴν πόρῃ.
Καὶ γὰρ Δράκων ῥοῖζόν γε περιθήγων μέγαν,
Σύειδμα τ' ἔνθοις ἐκ γλύφος προϊεὶς τερὸν,
Αἴρει κάρηνον ὀρθὸν, ἐς θ' Ἡρακλέους
Ἴχνος τίθησι λαιὸν, ἐμφράττων τρίβον,
Μήπως τι δῆλημ' ἐλθὸν ἀέλπιστον λάθῃ.
Αὐτὸς δ' ἔλασσον, ἢ πλέον μηδὲν μέλει
Μήλων τε χρυσῶν, Ζωὸς, ἢ ψυχῆς πέρι,
Μέρος δ' ἐπ' ἄλλο γωνία προσκλίνας πέδῳ
Αἴρει πρὸς ὕψος πῆχυν Ἀλκείδης, κρατῶν
Ῥόπαλον ἀραγὲς δεξιᾷ, λαιὰν δὲ πρὸς
Μέλισσαν ἴσχει, συμμαχῶν ὅσον σθένος,
Χεῖται δ' ἐπ' ἄλλο Κύκνος ἐγκυκλῶν μέρος.
Ὠιδῆς δ' ἀκούεις ὡς μελίθρεος πέλει;
Ὡς οὐάτεσιν ἡδύς; ἔστι δ' αὖ μέλος
Κλεινῆς Μελίσσης καὶ Λύρης συνεστίου
Αἴνους ἀεῖδον, ὡς ἔοικ', εὐθημόνως.
Οὐρῇ δ' ἐπαρκεῖ περιτρέχων Γαλαξίας,
Ὄφιν κρατοῦντος ἐς κάρηνον ἐκρέων,
Ἀντωπὸν ἀστέρων πρὸς κάρην Ἡρακλέους.
Ὧδ' ὡς ὁρᾷς Μέλισσα σὺν καλῇ Λύρᾳ
Μέση κυκλεῖται πάντοθεν ἐπεσκεμμένη,
Φρουροῖς ἀΰπνοις, καὶ στερροῖς ἐπιστάταις,
Ἵν' ἐς χρόνους ἅπαντας ἀσκηθὴς, βροτοῖς
Πάντεσσιν εἴη σῆμ' ἐπιδέξιον, καλὰ
Φαῖνόν τε, σημαῖνόν τε, ὡς ἶρις νέα
Κλυσμὸν ἀπαλλάξασα πικρῶν γηγενεῖς.
Ἤυχει ποθ' Ἑλλὰς ἐμπρέπευσα μηχανῶν
Ἄκροις ἀώτοις, καὶ πανισόρφων λόγοις,

Ὅτ'

Ὅτ' ἄρ Κόνων ἔβλεψε βοστρύχου πλόκον
Ἄστροις συνομιλοῦντ', εἰσόκ' ἔλθῃ ἡμέρας
Ποθεινὸν ὄμμα, μελάμπεπλον σκεδῶν κνέφας.
Νῦν πάντα δ' αὖτ' ἄριστα φῶς εὐδαιμονεῖ
Μουσῶν ἀποίνοις, τεχνέων τ' ἄλλων φράδαις,
Τέλεσι, δώροις τ' ἀπλέτοις ΒΑΡΒΗΡΙΝΩΝ,
Οἷς ὀξὺ βλέμμα, νοῦς τ' ἀπείρατος φθόνου,
Ἐν αἰθέρος λάουσιν ἀμφαδὸν κύτει
Νέαν Μέλισσαν, ὡς ἔφην, εἰλουμένην,
Ἔχουσαν ἀγκὰς χρῆμα δεκαχόρδου Λύρας,
Βορρᾶν πρὸς ἰθυνούσας εὔδρομον πτίλον,
Φύλαξι προσμελούσας ἀρρήκτοις μύθος.
Ὦ κῦδος, ὦ τίμημα, λαμπρὸν ὦ φάος
ΒΑΡΒΗΡΙΝΟΙΣΙΝ ἠράνοις ἐμοῖς δοθέν,
Οἷς πιστὸς ἠδὲ τίμιος ΠΕΤΑΟΥΙΟΣ
Κεῖτ' ἀγκάλαισι, θησαυρείσμασιν πολύς.
Ἄρ' εἶδες, ἄρ' ἤκουσας ἀξιώτερον
Οὔπω βροτοῖσι κῦδος, ἢ ἀμοιβὴν πόνων;
Ὅρμησον ἰθὺς καὶ περιδεράπτου πόνων;
Ζῆσον βίον τ' ἀνδρέασιν ὡς ἀγαθοῖς πρέπει,
Θέμις θ' ὁρίζει, θεσμά τ' ἀνθρώπων λέγει,
Ὅπως κράτιστος ἐν λόγοις, κ' ἔργοις φανείς,
Ὕσω καρήνων ἀμφιβληθήσῃ στέφει.

CB